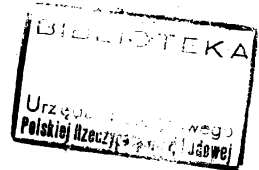

5 sierpnia 1929 r.

RG 10 13/10

2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 10009.

Kl. 30 b 14.

Kaspar Scheu
(Eltmann, Niemcy).

**Płytko grzbietowa do zębów, wykonana z jednego kawałka
i zaopatrzona w języczek przytwierdzający.**

Zgłoszono 7 kwietnia 1928 r.

Udzielono 11 lutego 1929 r.

Pierwszeństwo: 25 kwietnia 1927 r. dla zastrz. I (Szwajcarja).

Znane są płytki grzbietowe, tworzące oparcie do zębów, wykonane z jednego kawałka i posiadające języczek przytwierdzający; płytki takie są zwykle zaopatrzone w nacięcia, wobec czego języczek może być wygięty ze środkowej części płytki, przyczem główki sztyftów łączących zakłada się za brzegi wskazanych nacięć.

Płytko taka przedstawiona jest na fig. 1 z przodu, a na fig. 4 — z boku wraz z przymocowanym do niej dwuszyftowym zębem. Płytko 1 posiada języczek 2, służący do jej przytwierdzenia, przyczem dolne boki 3, 3' płytki są zaopatrzone przy języczku w nacięcia 4, 4'. Ząb 7 (fig. 4) wsuwa się sztyftami 8 w nacięcia 4, 4' (fig.

1) w celu umocowania. Wygięty języczek 2 posiada zagięcie 9, pod które można założyć główki sztyftów 8.

Opisana płytko nie nadaje się do wszelkiego rodzaju zębów jednoszyftowych. Oprócz tego różne grubości sztyftów utrudniają wprowadzenie ich w nacięcia 4, 4' (fig. 1).

Płytko według wynalazku nie posiada wskazanej wady, gdyż jej języczek zaopatrzony jest w podłużną środkową szczelinę, posiadającą na końcu rozszerzenie. Umożliwia to zastosowanie płytki także do zębów jednoszyftowych.

Celem ułatwienia wprowadzania sztyftów, płytko grzbietowa nie posiada nacięć, lecz odpowiedniej szerokości wykroje tuż

przy języczku. Wówczas zbędne jest zaginanie języczka ponad główki; ząb przytrzymuje się wskutek zagięcia języczka pod główkami sztyftów.

Na rysunku przedstawiają fig. 2, 3 i 5 płytkę według wynalazku.

Fig. 2 wskazuje płytkę grzbietową do zębów jednosztyftowych. Poszczególne jej części oznaczone są temi samemi cyframi, jak odnośne części płytki, przedstawionej na fig. 1. Szczelina 5 języczka 2 jest zaopatrzona w rozszerzenie 6.

Na fig. 3 przedstawiona jest płytkę, która posiada wykroje 4, 4'. Celem mocnego osadzenia języczka w masie kauczukowej, krawędzie jego są zazębione. Jeżeli jednak języczek płytki posiada podłużną szczelinę, zazębienie to jest zbędne, gdyż masa kauczukowa wypełnia szczelinę i odstęp pomiędzy główkami sztyftów, tworząc dostateczne umocowanie.

Fig. 5 wskazuje płytkę według fig. 2 z zębem jednosztyftowym. Sztyft 8 zęba wsuwa się w szczelinę 5 przez rozszerzenie 6 i unieruchamia wskutek wygięcia języczka.

Zamiast zębów z główkami mogą być

stosowane zęby ze sztyftami okrągłemi lub płaskiemi.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Płytkę grzbietową do zębów, wykonana z jednego kawałka i zaopatrzona w języczek przytwierdzający, utworzony przez nacięcie i zagięcie jej środkowej części, znamienna tem, że języczek posiada podłużną środkową szczelinę zakończoną rozszerzeniem, w którą zakłada się sztyft lub sztyfty zęba do połączenia płytki z zębem.

2. Płytkę według zastrz. 1, znamienna tem, że posiada tuż przy bokach języczka podłużne wykroje, służące do wprowadzenia sztyftów zęba, unieruchomianych następnie przez wygięcie języczka.

3. Płytkę według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że krawędzie języczka są zazębione, w celu mocnego osadzenia go w masie kauczukowej.

Kaspar Scheu.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

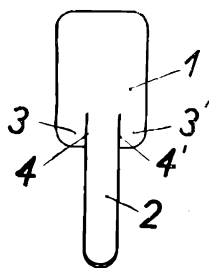

Fig. 1

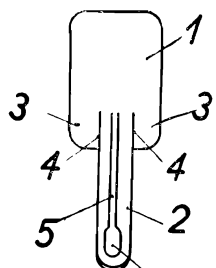

Fig. 2

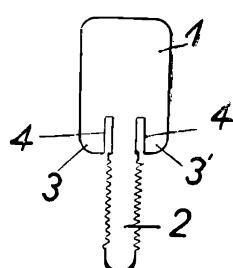

Fig. 3

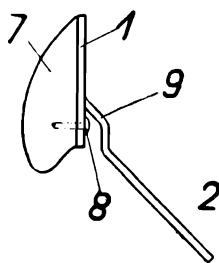

Fig. 4

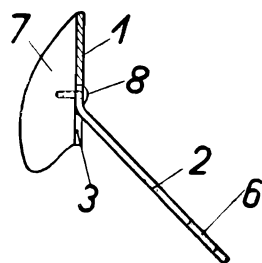

Fig. 5